

JORDI ICART, Medalla de la Ciutat de Granollers

En el seu dia, l'Ajuntament de Granollers ens va comunicar l'acceptació, per unanimitat del Consistori, de la nostra proposta d'atorgar la Medalla de la Ciutat a Jordi Icart, cosa que ens va omplir de satisfacció.

Així és que el divendres dia 14 de desembre, la Sala Gran del Teatre Auditori de Granollers es va omplir, entre molta altra gent, de membres de l'AEG, a més dels familiars i coneguts del Jordi.

Aquest any els guardonats eren cinc: Jordi Icart, Mercè Riera per la seva tasca al Xiprer, el Club Atlètic Granollers, el Club de Bàsquet Granollers, i l'Esbart Dansaire de Granollers.

Alba Barnusell va obrir l'acte, i va ser ella seguidament qui va anar introduint cadascun dels guardonats, tot fent un recull del què i el perquè de cadascú, que en cada cas, va anar acompanyat d'un petit audiovisual amb imatges diverses del personatge o entitat, i la seva trajectòria.

En Jordi va ser el primer, i la Carmina va adreçar a l'Auditori un parlament ple de records i de sentiments, un glossari de totes aquelles vivències personals i col·lectives del Jordi que havien forjat la seva ànima i el seu esperit, i que l'havien fet ser com era.

Seguidament, en Carles, en representació de l'Agrupació Excursionista, va oferir un ram de flors a la Carmina, a l'Adrià, a la Núria i a la Carolina.

L'acte va continuar amb l'homenatge i el parlament de cadascun dels guardonats, o dels seus representants en el cas de les entitats, fins que finalment, l'alcalde de Granollers, Josep Mayoral, va fer un parlament final d'agraïment, en nom de la ciutat, per les tasques efectuades per tots i cadascun dels homenatjats, i que han servit per enriquir Granollers en les seves dimensions humanes, culturals i esportives, en benefici de tota la ciutadania.

Un cop acabat l'acte, salutacions, felicitacions i petites tertúlies al vestíbul, fins que, a poc a poc, vam anar sortint tots amb el llibre recordatori sota el braç per tal de llegir-lo a casa amb tranquil·litat.

Paraules d'agraïment de Carmina Gascon, vídua de Jordi Icart, a l'acte de lliurament de les Medalles de la Ciutat.

Un dia parlant, en Jordi va dir: "la vida és el bé més preuat que tenim".

En Jordi va tenir problemes com tothom però, no deixava que res ni ningú li amargués la vida. Solucionava el que podia, sinó, ho aparcava, i de molts mals rotllos en passava, ja no hi entrava.

Era encara un nen quan va començar a anar a l'Agrupació. Allà hi va trobar el seu lloc i ja no en va marxar. Es va fer gran i va esdevenir un home d'acció, senzill i sense complexos.

La seva primera feina va ser a Fichet, allà hi va trobar el seu lloc i ja no en va marxar. Era bo i responsable en la seva feina i, a l'hora de plegar li agradava ser puntual perquè hi havia molt més, fora de la feina.

En Jordi era un home valent, no tant pel seu currículum espeleològic, sinó perquè no li feia por el compromís. Tenia projectes i il·lusions per les que lluitava per aconseguir i els aconseguia.

En Jordi va tenir dues grans mestres, la primera, la seva mare, la Rosa, una dona treballadora, ordenada, amable, senzilla, bona persona, sempre a punt d'ajudar.

La segona gran mestra va ser l'Espeleologia. L'Espeleologia li va ensenyar que a la vida a vegades toca mullar-se, i potser acabes enfangat fins al coll, que hi ha èpoques que ho veiem tot molt fosc i ens toca carregar més pes del que seria còmode però, és curiós, que si un company defalleix, traiem l'energia per carregar el seu petate sense cap problema.

L'espeleologia també li va ensenyar que hi ha èpoques que toca passar estretors, arrossegar-se, passar fred i menjar pols.

Però si tot això ho podem viure amb un somriure i fins i tot amb sentit de l'humor, i quan arribem a una galeria o ja a l'exterior, podem sentir que "la vida és el bé més preuat que tenim", aquí sí que hem guanyat la Gran Medalla, una medalla que no pesa, al contrari, ens ajuda a anar lleugers, com en Jordi, que anava lleuger, decidit i amb ganes.

Gràcies.

*Carmina Gascon adreça unes emotives paraules en record d'en Jordi, durant l'acte de lliurament de la Medalla de la Ciutat de Granollers.
Foto: Maure Luis*